

Слово Боже *(на неділю)*

Апостол:

2 Кор. 194 зач. 11, 31 - 12, 9.

Браття, Бог і Отець Господа Ісуса – він благословен вовіки! – знає, що я не говорю неправди. В Дамаску правитель царя Арети стеріг місто дамакинян, щоб мене схопити, але мене спущено через віконце у коші по мурі і я втік з його рук. Чи треба хвалитися? Воно не личить. Та я перейду до видинь і до об'явлень Господніх. Знаю чоловіка в Христі, що чотирнадцять років тому, – чи то в тілі, не знаю, чи то без тіла, не знаю, Бог знає, – був узятий до третього неба. І знаю, що той чоловік – чи в тілі, чи без тіла, не знаю, Бог знає, – був узятий у рай і чув слова невимовні, яких не можна людині висловити. Таким буду хвалитися, собою ж не буду хвалитися, хіба лиш моїми немочами. Коли ж я схочу хвалитися, не буду безумний, бо скажу правду; але стримуюся, щоб про мене хто не сказав більше, ніж у мені бачить або від мене чує. І щоб я не загордів надзвичайними об'явленнями, дано мені колючку в тіло, посланця сатани, щоб бив мене в лице, щоб я не нісся вгору. Тричі благав я Господа, щоб той від мене відступився, та він сказав мені: «Досить тобі моєї благодаті, бо моя сила в немочі показується». Найкраще, отже, хвалитимуся скоріше моїми немочами, щоб у мені Христова сила проявлялася.

Євангеліє: Лк. 26 зач. 6, 31-36.

Сказав Господь: Як бажаєте, щоб вам чинили люди, чиніть їм і ви так само. Коли ви любите тих, що вас люблять, яка ваша заслуга? Таж бо й грішники люблять тих, що їх люблять. І коли чините добро тим, що вам чинять, яка ваша заслуга? І грішники те саме чинять. І коли ви позичаєте тим, від кого маєте надію назад узяти, яка ваша заслуга? Адже і грішники грішникам позичають, щоб відібрати від них рівне. Ви ж любіть ворогів ваших, добро чиніть їм і позичайте, не чекаючи назад нічого, і велика буде ваша нагорода, і будете синами Всевишнього, бо він добрий для невдячних і злих. Будьте милосердні, як і Отець ваш милосердний.

Священномученика Теодора Ромжі, єп. Мукачівського

Ще один мученик української землі, який не схилив своєї голови перед кривавим молохом комуністичного терору, славний син Закарпаття, великий мученик за віру...

Народився 14 квітня 1911 року в сім'ї службовця у с. Великий Бичків Рахівського району. Після завершення початкової освіти в рідному селі батьки віддають його на навчання до Хустської гімназії. Закінчивши гімназію, 19-річний юнак вступає до Ужгородської духовної семінарії.

"Дух дме, куди хоче..." (Пор. Йо. 3, 8а) І лише праведна душа справжнього свяця може пізнати ці невіддані людському розумові глибинні пориви. З волі настоятелів молодий богослов простує до Вічного Міста, щоби там, у Столиці славних Верховних апостолів Петра і Павла, довершивши пізнання основних філософських та богословських наук, прийняти у 1936 році священничі свячення з рук російського католицького єпископа східного обряду Олександра Євреїнова.

Після повернення додому душпастирює спочатку в с. Березово, поблизу м. Хуста, а потім — як духівник — в Ужгородській духовній семінарії, де одночасно викладає також філософію. Незабаром після смерті єпископа Олександра Стойки (1943), довголітнього ординарія Мукачівської єпархії, Святіший Отець призначає Теодора Ромжу на вакантний єпископський престіл, а вже 24 вересня 1944 року відбувається його хіротонія.

Нелегкий тягар спочив на плечах молодого владики. Адже саме в ці дні Закарпаття з рук фашистських окупантів перейшло під командування радянської влади. Радянські війська продовжували бути визволителями зовсім недовго. Вже незабаром розпочався масовий наступ на Греко-Католицьку Церкву Закарпаття. Як і у випадку інших наших блаженних мучеників цих часів, влада вимагала від єпископа, клиру та вірних здійснити "перехід" чи "возсоединеніє" з Російською Православною Церквою, а радше з тим, що залишилося від неї після нещадних репресій з боку

безбожницького режиму СРСР. Але ні єпископ, ні його священники, ні миряни не бажали торувати Юдиних стежок.

"Вдарю пастиря — і розбіжаться вівці" (Пор. Мт. 26, 31б та Зах. 13, 7б), — така зовсім не біблійна думка спала на гадку сталінського ката, "... єпископ Ромжа і його заступник Хіра повинні бути негайно в тій чи іншій формі позбавлені можливості продовжувати тягнути майже півмільйона радянських людей Закарпаття до Риму, їх необхідно негайно позбавити можливості продовжувати творити антидержавну, антипатріотичну справу" (Карпатський край, NN 31-34, 1992. — С. 13. спасіння людських душ! Саме такими словами 1 жовтня 1947 року звертався до свого "захисника" — обкому компартії та вищого начальства уповноважений у справах Російської Православної Церкви у Закарпатській області "товариш" І. Ромер. А вже 27 числа цього ж таки місяця, коли єпископ разом зі своїм супроводом повертався додому після посвячення оновле-

ного в с. Лохово Мукачівського району храму, вантажний "Студебекер", який віддавна підозріло слідував за ними назирці, на пустинній дорозі, неначе вичекавши момент, на повному ході врзався в кінну бричку і підім'яв під себе всіх шістьох подорожніх.

Здавалося б, випадковість, якби не поведінка "пасажирів" вантажівки: вмить вискочивши з автомобіля, вони заповзялися добивати потерпілих залізними прутами. На щастя, за яку хвилю-другу надїхала поштова машина, тож невдахи-садисти вимушені були швидко відступити — вони сіли в "бобик", що невідступно слідував за "Студебекером" і з поспіхом віддалились. Поштовики відвезли потерпілих до міської лікарні Мукачева та передали їх в дбайливі руки медперсоналу.

Стан владики був чи не найгіршим, адже після наїзду нападники вилили всю свою лють саме на нього. Одначе молитви вірних та жертвенність медперсоналу, до складу якого входило і кілька монахинь переслідуваної Церкви, робили своє — кир Теодор потрохи набирався сили, вже через два дні його стан більше не викликав ніяких побоювань за життя. Але такий поворот подій не був передбачений складеним сценарієм: єпископ повинен був померти!

Допуст Господній — рукою молоді

дівчини диявол смертельно жалить владику, отрута миттєво робить свою справу, 1 листопада життя Преосвященного обривається... Але не в муках, а з блаженною посмішкою на устах, не зі стиснутими від відчаю чи ненависти кулаками, а з обвитими вервичкою пальцями — таким було його переставлення. Бог забирав його, і він відчував це. Забирав, щоб дати йому радість святих і тим вчинити незмірно сильнішою силу його заступництва і молитви за своїх вірних.

Блаженний він і блаженні ті, гора віри яких не похитнулася від ударів безбожницької сили під враженням від слова його проповіді і від прикладу його славного життя і мученицької кончини. Блаженні й ми, бо віруємо Христові, торжествуючи славну пам'ять великого свідка Його ізбавительних страждань і спасенного Воскресення! (Пор. Йо. 20, 296.)

Під час пастирського візиту Святішого Отця Івана Павла II в Україну було беатифіковано українських новомучеників. Празник священномученика єп. Теодора Ромжі призначено святкувати 19 жовтня (за григоріянським стилем 1 листопада). (Див. текст акту беатифікації в: Душпастирська візитація Святішого Отця Івана Павла II, Папи, в Україну 23—27 червня 2001 року, Typis Vaticanis [2001], с. 284.)

о. РОМАН ТЕРЕХОВСЬКИЙ

Розумій молитву

Г. Простір родинної молитви – домашня церква

1. Покуття

Місце в помешканні, де розміщують ікони, називається покуттям. Назва «покуття» походить зі звичаю розміщати ікони в куті хати. Куток, «ріг» хати в християнському розумінні є «наріжником», що означає Ісуса Христа – «наріжний камінь». Облаштування такого «покуття» означає, що Бог дійсно займає «місце» в житті сім'ї. Зазвичай ікон було три – Ісуса Христа, Пресвятої Богородиці та святого Миколая: Христос – як Глава Тіла Церкви – є взірцем чоловіка – глави сім'ї; Пресвята Богородиця з Дітям-Ісусом є

досконалим взірцем матері та її дітей, а святий Миколай – приклад милосердя та гостинності.

У значущі хвилини сімейного життя батьки благословляють дітей іконами: іконою Христа – перед їхнім відходом на навчання або до війська, іконою Богородиці – перед одруженням. Сім'я перед іконами спільно молиться та зростає в благочесті. На покутті зберігаються головні християнські книги: Святе Письмо, молитовник і катехизм.

КАТЕХИЗМ УГКЦ "ХРИСТОС – НАША ПАСХА", 657-658

Розклад богослужінь

Понеділок 01.11 - Св. прор. Йоїла. Св. мученка Уара.

Прп. Йоана Рильського. Свщмч. Теодора Ромжі,
єп. Мукачівського.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Вівторок 02.11 - Св. влкмч. Артемія.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Середа 03.11 - Прп. Іларіона Великого.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Четвер 04.11 – Св. рівноапостольного Аверкія,

єп. Єрапольського, чудотворця.

Свв. сімох отроків, що в Єфесі

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

П'ятниця 05.11 - Св. ап. Якова, брата Господнього.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Субота 06.11 - Св. мч. Арети і тих, що з ним. Заупокійна

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за упокій) **Парастас** **LIVE**

18:00 – Вечірня та утрень **НАЖИВО** від **Живе ТБ**

Неділя 07.11 – Неділя 20-та по Зісланні Святого Духа.

Свв. мчч. і нотарів Маркіяна й Мартирія

07:30 – Божественна Літургія

09:00 – Божественна Літургія

11:00 – Божественна Літургія **НАЖИВО** від **Живе ТБ**

18:00 – Велика вечірня з литією

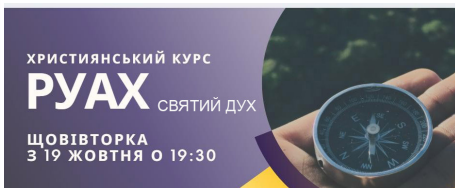

НАШ СОБОР
Жовтень 2021/05/05(05)

**Шукайте в
крамниці
храму або
завантажуйте на свій пристрій!**

ПАТРІАРХ ЛЮБОМИР

ХРИСТІЯНСЬКИЙ КУРС
РУАХ СВЯТИЙ ДУХ

ЩОВІВТОРКА
З 19 ЖОВТНЯ О 19:30

Запрошуємо приєднатися до християнського курсу **РУАХ** (Святий Дух). Курс складається із 12 зустрічей присвячених основним темам християнської віри. Зустрічі відбуваються щовівторка о **19:00** онлайн у програмі ZOOM. 2 листопада відбудеться третя зустріч на тему: **«Яким є Бог?»**.

Участь безкоштовна.

РЕЄСТРАЦІЯ І ДОВІДКИ ЗА ТЕЛЕФОНОМ
0937721207 (МАРТА)
ОРГАНІЗАТОР: СПІЛЬНОТА
«ВИНОГРАДНИК»

Душпастирі тижня

о. Андрій Гах - (093) 153 41 05
о. Василь Барна - (098) 642 25 02

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,
о. Григорій Березюк
visnyksoboru@gmail.com
(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

IBAN UA973052990000026004006804715
рахунок в УАН/980
Отримувач: РО, РГ УГКЦ ПАТРІАРШОГО
СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ЄДРПОУ 41467776
у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» МФО 305299
Призначення платежу: **ПОЖЕРТВА НА СОБОР**

 sobor.ugcc.church

 @sobor.voskresinnia

 cathedral.ugcc@gmail.com

 t.me/sobor_voskresinna (067) 653-07-31

† Адміністратор ерм. Ніканор Лоїк (044) 459-31-94

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна